

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 397/2022
20.04.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Мирољуба Томића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Милана Илића, због кривичног дела убиство из члана 113. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Милана Илића - адвоката Радослава Тадића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Ваљеву К 14/21 од 05.11.2021. године и Апелационог суда у Београду Кж1 21/22 од 14.02.2022. године, једногласно, у седници већа одржаној дана 20.04.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милана Илића - адвоката Радослава Тадића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Ваљеву К 14/21 од 05.11.2021. године и Апелационог суда у Београду Кж1 21/22 од 14.02.2022. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Ваљеву К 14/21 од 05.11.2021. године окривљени Милан Илић оглашен је кривим због извршења кривичног дела убиство из члана 113. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од четрнаест година у коју му је урачунато време проведено у притвору.

Истом пресудом према окривљеном изречена је мера безбедности одузимања предмета и обавезан је на плаћање трошкова кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 21/22 од 14.02.2022. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног а пресуда Вишег суда у Ваљеву К 14/21 од 05.11.2021. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Милана Илића - адвокат Радослав Тадић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4 ЗКП-а, са

предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине пресуду Апелационог суда у Београду и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

У поднетом захтеву бранилац окривљеног истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП-а коју образлаже тако што наводи да је у доношењу првостепене пресуде учествовала судија Јасмина Терзић која је морала бити изузета а као разлог за изузеће наводи незаконит рад судије.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Наиме, према одредби члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП битна повреда одредаба кривичног поступка постоји ако је на главном претресу учествовао судија или судија поротник који се морао изузети.

Одредбама члана 37. став 1. тачка 1) до 4) ЗКП предвиђене су ситуације у којима се судија или судија поротник мора изузети од вршења судијске дужности у одређеном предмету, због неког одређеног односа и повезаности судије са учесницима поступка или са предметом. Између осталог, када је реч о повезаности судије са предметом, прописано је у тачки 4) да судија не може вршити судијску дужност ако је у истом предмету поступао као судија за претходни поступак или је одлучивао о потврђивању оптужнице или је учествовао у доношењу мериторне одлуке о оптужби која се побија жалбом или ванредним правним леком.

У конкретном случају из списка предмета произилази да судија Јасмина Терзић, председник већа које је донело првостепену пресуду Вишег суда у Ваљевоу К 14/21 од 05.11.2021. године којом је окривљени Милан Илић оглашен кривим због извршења кривичног дела убиство из члана 113. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од четрнаест година, у истом предмету није поступала као судија за претходни поступак, нити је одлучивала о потврђивању оптужнице, нити је учествовала у доношењу мериторне одлуке о оптужби која се побија жалбом или ванредним правним леком. Дакле, не постоји разлог за обавезно изузеће овог судије од вршења судијске дужности предвиђен одредбом члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП, нити други разлози предвиђени одредбама члана 37. став 1. тачка 1) до 3) ЗКП. Имајући у виду да се битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП односи само на

разлоге везане за обавезно изузеће судије, када се судија мора изузети од вршења судијске дужности у одређеном предмету, то, дакле, супротно наводима захтева браниоца окривљеног Милана Илића, у конкретном случају није учињена ова повреда.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милана Илића у осталом делу је одбачен као недозвољен.

Наиме, бранилац окривљеног у поднетом захтеву наводи да је другостепени суд пропустио да одлучи о основаности жалбе браниоца против решења којим је одбијен захтев за изузеће судије, на који начин указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, што не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, па је Врховни касациони суд у овом делу захтев браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Милана Илића - адвоката Радослава Тадића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев браниоца окривљеног у односу на повреду закона наведену у изреци одбио као неоснован, док је у осталом делу захтев одбацио на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић